

Is there Rabbinic Environmentalism? Does it Matter?

Genesis 1-2:4a

א בָּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ. ב וְהָאָרֶץ, הִיְתָה תֵהוֹ וְבָהוּ, וְחֹשֶׁה, עַל-פְּנֵי תְהוֹם; וְרוּחַ אֱלֹהִים, מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם. ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, יְהִי אוֹר; וַיְהִי-אוֹר. ד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר, כִּי-טוֹב; וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים, בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁה. ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וְלַחֹשֶׁה קָרָא לַיְלָה; וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר, יוֹם אֶחָד. ו כֹּו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ; וַיְרִדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ, וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ, הָרֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ. ז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם. ח וַיְבָרֶךְ אֹתָם, אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ, וּכְבֹּשׁוּהָ; וַיְרִדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם, וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבְכָל-חַיָּה, הָרֹמֶשֶׂת עַל-הָאָרֶץ.

1 In the beginning God created the heaven and the earth. 2 Now the earth was unformed and void, and darkness was upon the face of the deep; and the spirit of God hovered over the face of the waters. 3 And God said: 'Let there be light.' And there was light. 4 And God saw the light, that it was good; and God divided the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness He called Night. And there was evening and there was morning, one day...

26 And God said: 'Let us make man in our image; and let them have dominion over the fish of the sea, and the birds of the sky, over the cattle, over all the earth, and all the creeping things that creep upon the earth.' 27 And God created man in God's own image, in the image of God created him; male and female God created them. 28 And God blessed them; and said to them: 'Be fruitful, and multiply, fill the earth and master it; and rule the fish of the sea, and birds of the sky, and all the living things that creep on the earth.'

Genesis 2:4b-15

ד אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, בְּהִבְרָאָם: בַּיּוֹם, עֲשׂוֹת י" אֱלֹהִים--אָרֶץ וְשָׁמַיִם. ה וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה, טָרֵם יְהִי בָאָרֶץ, וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה, טָרֵם יִצְמַח: כִּי לֹא הִמְטִיר י" אֱלֹהִים, עַל-הָאָרֶץ, וְאָדָם אִין, לַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה. ו וְאָדָם, יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ, וְהִשְׁקָה, אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה. ז וַיִּיצֶר י" אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם, עֵפֶר מִן-הָאֲדָמָה, וַיִּפַּח בְּאַפָּיו, נִשְׁמַת חַיִּים; וַיְהִי הָאָדָם, לְנֶפֶשׁ חַיָּה. ח וַיִּטֵּעַ י" אֱלֹהִים, גֶּן-בְּעֵדֶן--מִקְדָּם; וַיִּשְׁם שָׁם, אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר. טו וַיִּקַּח י" אֱלֹהִים, אֶת-הָאָדָם; וַיְנַחֲהוּ בְּגֵן-עֵדֶן, לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה.

4b When the Lord God Made earth and Heaven 5 When no shrub of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground; 6 but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. 7 Then the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. 8 And the LORD God planted a garden eastward, in Eden; and there He put the man whom He had formed... 15 And the LORD God took the man, and put him into the garden of Eden to till it and to tend it.

Mishna, Bava Batra 2:1

לא יחפור אדם בור סמוך לבורו של חברו, ולא שית, ולא מערה, ולא אמת המים, ולא נברכת כוכבסין, אלא אם פן הרחיק מכתל חברו שלשה טפחים, וסד בסיד. מרחיקין את הגפת ואת הזבל ואת המלח ואת הסיד ואת הסלעים מכתלו של חברו שלשה טפחים, וסד בסיד. מרחיקין את הנרעים, ואת המתרשה, ואת מי רגלים מן הכתל שלשה טפחים. ומרחיקין את הרחיים שלשה מן השכב, ושהו ארבעה מן הרקב. ואת התנור, שלשה מן הכליא, ושהו ארבעה מן השפה:

One should not dig a pit near the pit of his neighbor, nor a ditch, nor a cave, nor an irrigation pool, nor a laundry-pool, unless one distances it from one's neighbor's wall by at least three handbreadths, as well as plastering it. One should distance olive pulp, manure, salt, plaster,

It seems to me that distancing us from cruelty isn't the only thing this commandment is teaching us. It is also the intention of the Torah to distance us from the possible destruction of the world and to ensure that there will always be creatures in creation and that creatures are able to bear fruit, which is to say children, just as the tree bears fruit. Thus God commanded us not to destroy that which gives birth or bears fruit but permitted destroying the fruit itself. God permits eating fruit but forbids cutting down a tree "You may eat of them, but you may not cut them down" (Deuteronomy 20:19). And so God commanded that one should take the hatchlings, which are the fruit, and that we shoo away the mother bird in our need and only eat of the chicks or the eggs. The mother will make more fruit and the species will continue, as will the benefit.

Deuteronomy 20:19-20 (JPS Translation):

כִּי-תִצּוֹר אֶל-עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ, לֹא-תִשְׁחִית אֶת-עֵצָהּ לְנֹדֶחַ עָלֶיהָ גֶרְזֵן--כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכְלֶה, וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת: כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, לְבָא מִפְּנֵיךְ בַּמְצוֹר. כִּי רַק עֵץ אֲשֶׁר-תִּדְעַה, כִּי-לֹא-עֵץ מֵאֲכָל הוּא--אֵתוֹ תִשְׁחִית, וְכָרְתָּ; וּבְנִיתָ מְצוֹר, עַל-הָעִיר אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה--עַד רִדְתָּהּ

When in your war against a city you have to besiege it a long time in order to capture it, you must not destroy its trees, wielding an ax against them. You may eat of them, but you must not cut them down. **Are trees of the field human** to withdraw before you into the besieged city? Only the trees that you know do not yield food may be destroyed; you may cut them down for constructing siege works against the city that is waging war on you, until it has been reduced.

Rashi on Deuteronomy 20:19

כי האדם עץ השדה. הרי כי משמש בלשון דלמא. שמא האדם עץ השדה להכנס בתוך המצור מפניך להתיסר ביסורי רעב וצמא כאנשי העיר, למה תשחיתנו

The word "כי" means here: perhaps. 'Is the tree of the field perhaps a man? That it should be included in the besieged town because of you, to suffer the tribulations of hunger and thirst like the people of the city? Why should you destroy it?!'

Abraham Ibn Ezra on Deuteronomy 20:19

כי האדם עץ השדה. כבר ביארתי בספר היסוד כי יתכן בכל לשון לקצר לאחוז דרך קצרה כמו חמור לחם רק מלת לא לא יתכן להיותה נחסרת כי הטעם יהיה להפך ומדקדק גדול ספרדי אמר כי חסר ה"א וכן הוא הכי האדם עץ השדה וזה הטעם איננו נכון כעיני כי מה טעם לאמר לא תשחית עץ פרי כי איננו כבני אדם שיוכל לברוח מפניך ולפי דעתי שאין לנו צורך לכל זה וזה פירושו כי ממנו תאכל ואותו לא תכרות כי האדם עץ השדה והטעם כי חיי בן אדם הוא עץ השדה וכמוהו כי נפש הוא חובל כי חיי נפש הוא חובל ואותו לא תכרות דבק עם לבא מפניך במצור הנה לא תשחית עץ פרי שהוא חיים לבן אדם רק מותר שתאכל ממנו ואסור לך להשחיתו כדי שתבא העיר מפניך במצור והעד על זה הפירוש שהוא נכון שאמר וכתת ובנית מצור

The meaning of this verse in my opinion when it says "a man is a tree in the field" is that the *livelihood* of man is the tree in the field. You are not permitted to cut down a fruit tree because people rely on that tree for sustenance. You are only allowed to eat of its fruit, NOT destroy it.

Ramban on Deuteronomy 20:19

...כמנהג המחנות והטעם כי הנלחמים משחיתים בעיר וסביב הארץ אולי יוכלו לה כענין שנאמר (מלכים ב ג יט) וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו ואתם לא תעשו כן להשחיתה כי תבטחו בשם שיתן אותה בידכם כי האדם עץ השדה הוא ממנו תאכל ותחיה ובו תבוא העיר מפניך במצור לומר אתה תחיה ממנו אחרי שתכבוש העיר וגם בהיותך במחנה לבא מפניך במצור תעשה כן...

...It is the custom of armies to cut down trees needlessly. And the reason for it is that warriors destroy a city and its environs in the hope of conquering it, as it says *and you shall fell every good tree, and stop all fountains of water.* (II Kings 3:19) You are not to do so, to destroy it, for you are to trust in God that God will deliver it into your hand. 'for man is the tree of the field' for you will eat of its fruit and live, and through it the city will be besieged by you, meaning to say, you will eat from it after conquering the city, and also when you are encamped, engaged in the siege you should do likewise...

Babylonian Talmud Taanit 23a

יומא חד הוה אזל באורחא חזייה ליה גברא דהוה נטע חרובא אמר ליה האי עד כמה שנין טעין אמר ליה עד שבטעין שנין אמר ליה פשיטא לך דחייט שבטעין שנין אמר ליה האי [גברא] עלמא בחרובא אשכחתייה כי היכי דשתלי לי אבהתי שתלי נמי לבראי

One day, Honi was walking along the road when he saw a man planting a carob tree. Honi said to him: how many years until this tree bears fruit? The man said to him: It will not produce fruit until seventy years have passed. Honi said: do you think that you will live seventy years? He said to him: I found a world full of carob trees. Just as my ancestors planted for me, I too am planting for my descendants.

2 Kings 2:19-22

וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר אֶל־אֱלִישָׁע הַנָּבִיא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב פְּאֶשֶׁר אֲדֹנָי רֹאֵה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מְשַׁקֵּלֶת: וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צִלְתָּיִת קִדְשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מַלַּח וַיִּקְחוּ אֵלָיו: וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיִּשְׁלֹךְ־שָׁם מַלַּח וַיֹּאמֶר קֵה־אָמֵר יי רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מָוֶת וּמְשַׁקֵּלֶת: וַיִּרְפוּ הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כַּדְּבַר אֱלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר: (פ)

19 The men of the town said to Elisha, "Look, the town is a pleasant place to live in, as my lord can see; but the water is bad and the land causes bereavement." 20 He responded, "Bring me a new dish and put salt in it." They brought it to him; 21 he went to the spring and threw salt into it. And he said, "Thus said the LORD: I heal this water; no longer shall death and bereavement come from it!" 22 The water has remained wholesome to this day, in accordance with the word spoken by Elisha.

Ecclesiastes Rabbah 7:13

When God created the first human being, God showed Adam all the trees in the Garden of Eden and said to Adam: "see how wonderful and praiseworthy they are. All that I created I created for you. Pay attention that you do not misuse or destroy my world, for if you do there is no one who will fix it after you."